

Viering zondag 22 maart 2020

Viering geschreven door Arthur van Tongeren

Deze viering krijg je per mail omdat onze vieringen in ieder geval tot en met Pasen geen doorgang kunnen hebben ivm het coronavirus.

Wij wensen je toe dat je inspiratie vindt in deze teksten. Zolang de vieringen geen doorgang vinden zal op deze manier een viering worden gedeeld.

Vooraf

Welkom allemaal bij deze viering van Ekklesia Tilburg.

De vierde zondag van de veertigdagentijd, en de tweede keer dat we op deze bijzondere wijze toch proberen samen te komen – al is dat fysiek even niet mogelijk.

Ik wil u uitnodigen om deze viering te openen met het **lied “Verdoofd en schamper”**.

Lied: [Verdoofd en schamper van gemis](#)

*Verdoofd en schamper van gemis, herkomst en doel verloren
Dit leven dat geen leven is, nog dood nog ongeborn
Doe open gij die woont in licht, dat niet ter dood genoemd zijn
Wij die naar u genoemd zijn*

*Uw naam ons eertijds aangezegd, volhard in onze oren
Opdat wij doen het volste recht en zijn uit u geboren
De minste mens de naaste zijn, dat woord heeft zin gegeven
ons angstbeladen leven*

*Die gaan de wegen van uw woord, geen lot is hen beschoren
Dan gij gij plant hun adem voort, uw land zal hen behoren
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt, geluk zal wedervaren
aan wie verworpen waren*

Vertrouwde klanken voor de meesten van u, een lied dat regelmatig klinkt in onze Ekklesia. Iets wat zwaarmoedig misschien (zeker de openingsregels) maar ook ruimte, hoop en uitzicht biedend, voor ieder die geloven wil in dat verhaal van Jezus van Nazareth en zijn en onze God, die luistert naar de naam ‘Ik-ben-er’, die hoort en ziet de noden van de mensen. Dat woordje ZIEN staat vandaag centraal in de lezingen. Je kunt op veel manieren kijken en zien, zo zullen we dadelijk lezen. Richten we ons eerst in een kort gebed tot De Eeuwige...

*God onnoembaar, bron van leven,
die mij draagt, bezielt en richt.
Stem die spreekt, jij die mij aanziet
en zegt: ga nu jouw weg.
Kom, bewoon mij, stuur mijn leven
dat ik gaan zal, voortgedreven,
zal bevrijden in uw naam
en meer mens word dan ik-alleen.*

We gaan nu over tot de lezingen van deze zondag.
Ik stel voor dat u ze (al dan niet hardop lezend) in alle rust tot u neemt – het zijn net als vorige week nogal lange teksten. De lezingen worden omgeven door liederen en instrumentale muziek of desgewenst stilte.

Lied: Gij wacht op ons

*Gij wacht op ons totdat wij opengaan voor u.
Wij wachten op uw woord dat ons ontvankelijk maakt
.Stem ons af op uw stem, op uw stilte*

Lezing: 1 Samuel 16, 1-13

Lied: Psalm 23 Mijn herder is de Heer

*Mijn herder is de Heer, het zal mij nooit aan iets ontbreken.
Hij brengt mij in een oase van groen,
daar strek ik mij uit aan de rand van het water,
daar is het goed rusten.*

*Ik kom weer tot leven, dan trekken wij verder,
vertrouwde wegen, Hij voor mij uit,
want God is zijn naam.*

*Al moet ik het duister in van de dood,
ik ben niet angstig, u bent toch bij me,
onder uw hoede durf ik het aan.
Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,
en alle die tegen mij zijn, moeten het aanzien:
dat Gij mij bedient, dat Gij mij zalft, mijn huid en mijn haren,
dat Gij mijn beker vult tot de rand.*

*Overal komen geluk en genade mij tegemoet mijn leven lang,
en altijd kom ik terug in het huis van de Heer,*

tot in lengte van dagen.

Lezing: [Johannes 9, 1-23](#)

Instrumentaal intermezzo of stilte

Deze foto is van de klokkentoren van de Opstandingskerk gemaakt tijdens het luiden van alle kerkklokken afgelopen woensdagavond om 19.00 uur.

Lezing; [Johannes 9, 24-39](#)

Overweging

Zien en gezien worden, daar draait het allemaal om vandaag. Te beginnen bij de profeet Samuël.

Hij zou zijn lesje al geleerd moeten hebben toen hij jaren eerder – zeer tegen zijn zin – op zoek ging naar een koning voor Israël. Toen werd hij door de Enige eropuit gestuurd om Saul te roepen tot het koningschap. Nu Saul ‘ontspoord’ is geraakt, zal Samuël misschien gedacht hebben: ‘zie je wel, ik zei toch dat het niets zou worden!’ – einde experiment. Maar in plaats daarvan wordt hij op weg gezet naar Betlehem om daar in het huis van Isai de nieuwe koning te zoeken en te zalven. Samuël kijkt, ziet de oudste zoon en denkt: ‘Dat is ‘m! Kan niet missen, de man heeft zo’n koninklijk voorkomen, dat moet ‘m wel zijn.’ Maar de Enige, zo staat er, kijkt niet door de ogen van de mensen, de Enige kijkt naar het hart. En zo vallen één voor één alle zeven zonen af. De jongste, die op het veld de schapen en geiten hoedt, de enige waaraan niemand heeft gedacht, die is geroepen tot het koningschap over Israël. David, die kleine jongen die altijd over het hoofd is gezien, die slechts goed was om de kudde te bewaken in het veld, wordt gezien door de Eeuwige, die wordt geroepen. Wie had dat gedacht? Niet omdat hij groot en rijzig is, maar omdat hij de eigenschappen heeft om een goede koning te zijn: oog en aandacht voor de hele kudde (het volk), inclusief het zwakste schaap en kleinste lam (de armen, weduwen en wezen). Zo’n koning wil de Eeuwige voor het volk, een aandachtige rechtvaardige herder, die niet overheerst maar stuurt en leidt.

Lied: [Blinde ogen, verlicht ze](#)

Blinde ogen verlicht ze

Dove oren doe open

Harde harten doe horen

Ook Johannes speelt in de evangeliëlezing met de betekenissen van kijken en zien. We volgen Jezus met zijn leerlingen en ze gaan voorbij aan een blinde man. De leerlingen zien slechts een blinde en vragen zich af welke zonde voor die blindheid gezorgd heeft: die van hemzelf of van zijn ouders. Zij zien geen mens met een gebrek, zij identificeren de man ermee. Jezus ziet allereerst de mens en wil niets van zonde weten. Jezus zegt: ‘Ik ben het licht voor de wereld’, en strijkt wat modder op de ogen van de man – precies zoals de Enige zelf ooit mensen gemaakt heeft uit leem of klei. En na zich te hebben

gewassen in de de bron van Siloam ('de gezondene' betekent dat) kan de man zien.

Als hij zijn burenen tegenkomt blijken deze hem niet met zekerheid te herkennen: ook zij zagen slechts een blinde bedelaar, maar hebben nooit aandacht besteed aan de mens die hij vóór alles was. Is hij het nu wel of niet...? 'Ik ben het!', zegt de man – de godsnaam als antwoord... En hoe bestond het dat hij ineens kon zien? 'Het was iemand die Jezus heet', zegt de voorheen blinde man en vertelt wat hem is overkomen.

Ze brengen hem naar de Farizeeën. Deze bevragen de man, maar lijken meer geïnteresseerd in Jezus en het feit dat hij op sabbat modder heeft gemaakt – verboden, want op sabbat mag je niet werken en dus ook niet kneden, ook niet als het spuw en zand is. Die man kan niet van God komen, want hij houdt zich niet aan de wet! Ze zijn niet zozeer gericht op de Heer als wel op de leer. 'Wat zegt u zelf over hem?' vragen ze de blinde. Die antwoordt: 'Het is een profeet.' Hij krijgt steeds meer zicht op de betekenis van Jezus, terwijl de Farizeeën niet *willen* zien en geloven. Zij gaan zelfs de ouders bevragen of hun zoon wel écht blind is geweest... Het contrast wordt steeds groter: de Farizeeën zijn van Mozes, dat wil zeggen van de Wet – van de oude erkende leer – de ziende blinde is van Jezus – van de toekomst, van dat wat nog niet is maar komen zal. Dat zint de Farizeeën niet en ze gooien hem de synagoge uit. De parallellen met onze eigen tijd en kerk kunt u zelf verder invullen als u dat wilt...

Jezus die ziet hoe onrechtvaardig deze mens behandeld wordt, gaat naar hem toe en vraagt hem of hij gelooft in de Mensenzoon. 'Wie is dat Heer? Dan zal ik in hem geloven.' Als hij hoort dat het degene is die tegenover hem staat, getuigt hij: 'Ik geloof.' Deze man die ooit blind was is in zeer korte tijd tot meer inzicht en geloof gekomen dan de Farizeeën die zich al sinds mensenheugenis over de Wet en Schriften buigen, maar blind zijn en blijven voor wat er om hen heen gebeurt. Zij belijden hun geloof, maar *echt geloven* vanuit hun hart kunnen of durven zij niet. De blinde gaat van 'iemand die Jezus heet' via 'hij is een profeet' naar 'ik geloof in de Messias, de Mensenzoon'. Hij is de ziende blinde, de Farizeeën zijn ziende blind.

Wij hebben makkelijk oordelen over wie hier gelijk heeft en waarom, maar wat zouden wij doen als er nu zo'n Messias opstond en een blinde genas? Zouden we tot geloof komen of met de nodige scepsis proberen een verklaring te vinden voor het gebeurde? Zijn we als de leerlingen, de burenen of misschien zelfs de Farizeeën? Ik hoop dat onze blik verder zou reiken dan enkel datgene wat we geleerd hebben uit de Boeken. Ik hoop dat we durven zien met nieuwe ogen en mee mogen werken aan die nieuwe toekomst die Rijk van God wordt

genoemd. Of zijn we als Jezus en zien we niet enkel het 'probleem' of 'de handicap', maar eerst en vooral de mens? Geef ons die blik, dat inzicht, opdat wij de wereld een beetje beter mogen maken. Dat het zo mag zijn.

Lied: Wek mijn zachtheid weer

*Wek mijn zachtheid weer,
geef mij terug de ogen van een kind
Dat ik zie wat is en mij toevertrouw
en het licht niet haat*

Laten we stil maken in onszelf
om dat wat ons bezighoudt voor te leggen aan de Eeuwige

Voorbeden

Enige,

Om kracht, sterkte en beterschap bidden wij
voor alle mensen die lijden onder het coronavirus
thuis, in het ziekenhuis, op de IC
in Nederland of waar ook in de wereld.

Om kracht en sterkte bidden wij
voor allen die in afzondering moeten blijven
thuis, in een ziekenhuis, in een verpleeghuis

Voor allen die geen mogelijkheid krijgen om bij hun naaste te zijn
die in afzondering moeten blijven,
die een vader, moeder, zoon of dochter, partner of vriend of vriendin
niet mogen bezoeken.

Om kracht, moed en doorzettingsvermogen bidden wij
voor dokters en verpleegkundigen,
verzorgers en werkers in de zorg.
Voor mantelzorgers en de vele mensen
die in deze omstandigheden hun uiterste best doen voor een ander.

Om sterkte en troost bidden wij
voor allen die treuren om een overledene,

soms zonder afscheid van hen te hebben kunnen nemen.
Voor hen die niet bij een uitvaart van een dierbare mogen of mochten zijn
En voor al onze dierbare overledenen bidden wij.

Om goede moed en sterkte bidden wij
voor alle vluchtelingen
die niet meer toegelaten kunnen worden in de opvang in Nederland
en die, door de actualiteit, aan onze aandacht lijken te ontsnappen.

Voor ons allen bidden,
dat we moed houden,
dat we elkaar nabij blijven,
dat we zorg blijven dragen voor elkaar.
En dat ieder van ons gezond mag blijven.

Amen.

Lied: Soms breekt uw licht

*Soms breekt uw licht in mensen door, onstuitbaar
Zoals een kind geboren wordt.
Gedenk de mens die wordt genoemd uw kind,
Uw koninkrijk, uw licht.
Geen duisternis heeft ooit hem overmeesterd,
Gedenk ons die als hij geboren zijn, eens en voorgoed,
Die uit zijn mond uw naam hebben gehoord,
Die moeten leven in de schaduw van de dood,
Hem achterna, hem achterna,*

Zegenbede

Dat de Ene ons mag zegenen en behoeden in deze tijd, dat zij haar
aangezicht over ons mag lichten en ons vrede mag geven. Amen